

Divadelní fakulta Akademie múzických umění Praha
Katedra teorie a kritiky

Veronika Drábková: Analýza inscenace Sternenhoch
bakalářská diplomová práce
posudek vedoucí práce

Volba tématu bakalářské diplomové práce Veroniky Drábkové souvisí se dvěma základními skutečnostmi: první je její silné osobní zaujetí Acherovou operou Sternenhoch i její inscenací, druhým důvodem je její dlouhodobý zájem o režijní rukopis Michala Dočekala, což je téma, jemuž by se (ve spojení s operou) ráda věnovala i v magisterském studiu.

Osobní zaujetí tématem je sympatické, ale pro věcnou analýzu inscenace může být i překážkou. Veronika Drábková vzala tuto skutečnost na vědomí a proměnila ji ve výzvu k serióznímu prozkoumání důvodů, jež vedly k jejímu zaujetí inscenací Sternenhocha.

Zadáním práce byla analýza inscenace Sternenhoch, nicméně autorka práce se v míře nutně věnuje i srovnání románu Ladislava Klímy Utrpení knížete Sternenhocha s libretem opery, jehož autorem je sám skladatel Ivan Acher. Zároveň si všímá i geneze sternenhochovského tématu v tvorbě Ivana Achera a Michala Dočekala a vzniku inscenačního týmu i obsazení inscenace. V adaptaci románu Utrpení knížete Sternenhocha pro operní jeviště si samostatně vytyčila jako klíčové téma klímovské pojetí lásky, které poté podrobně rozebírá ve vztazích jednotlivých postav opery.

Pozornost věnuje i hudebnímu jazyku Acherovy opery, jeho způsobu práce s charakterizačními motivy, principu kontrastu jednotlivých obrazů i postav, jejichž hudební charakteristiku vnímá i v souvislosti s jejich hereckým a pohybovým ztvárněním. Podrobně se zabývá i výtvarnou stránkou inscenace, funkčností scénografie i kostýmů, přizpůsobených somatickým typům jejich představitelů. A v neposlední řadě i pohybovému ztvárnění hlavních postav, tj. především principu zdvojení operních pěvců tanečnický. To vše nejen popisuje, ale z popisované materie dokáže vyvodit i patřičné důsledky pro výklad postav a jejich vztahů. Z textu je patrné, že Drábková inscenaci důkladně zná, ve své práci zachytila a popsalala řadu konkrétních inscenačních řešení, s nimiž ve výkladu pracuje.

Pokud v její analýze něco postrádám, pak je to výraznější definování režijního rukopisu a přínosu Michala Dočekala, ten je „rozpuštěn“ v detailních popisech hereckého uchopení postav a práce s hudbou i prostorem. Autorka práce si je tohoto manka vědoma a v závěru práce ho sama konstatuje s tím, že se režii Michala Dočekala (a to i v případě inscenace Sternenhoch) hodlá věnovat v případné magisterské práci.

V závěru práce se Veronika Drábková pokouší vsadit inscenaci do kontextu tvorby Opery Národního divadla i kontextu původní domácí operní tvorby. Přes jisté torzovitě a tím pádem i nutně zkreslené uchopení tohoto kontextu je to pro vnímání inscenace důležité.

Jako vedoucí práce ráda konstatuji, že Veronika Drábková přistupovala k tématu s velkým entuziasmem a pracovitostí, přicházela se samostatnými nápady a impulzy, zároveň ochotně naslouchala podnětům, které plynuly ze vzájemné diskuse o jejím textu, která probíhala soustavně po dobu vzniku práce.

Veronika Drábková projevila schopnost práce s materiálem inscenace, schopnost analýzy jejích prostředků i schopnost samostatného myšlení. Její práce svým rozsahem i objemem informací nejen naplňuje zadání bakalářské práce, ale dokonce je výrazně převyšuje.

Proto ji doporučuji k obhajobě s hodnocením B.

PhDr. Radmila Hrdinová
V Praze dne 9. září 2020.